

MAGAZIN

Hajdú-Bihar

2008. szeptember

HAJDÚ-BIHARI
NAPLÓ Térségi barangoló

Titkok és praktikák egy kivifa körül

Félszáznál is több termést hozott a mesterségesen megporzott mediterrán fácska.

Nemes Józsefet és feleségét, Annuskát mindenki ismeri Nyíracsádon. Azt is látja az arra járó, hogy portájuk rendezett, takaros, kertjük, házuk eleje gondosan ápolt növényekkel van tele. Azt azonban már kevesen tudják, miféle kincseket rejt a kis kert. A tucatnyi, tavasztól őszig friss gyümölcsöt adó kert fái között van egy parányi mediterrán sziget, vagyis három kivifa és két fügefa is. Az előbbi 50-60 darab zöld húsú, zamatos gyümölcscsel ajándékozta meg a gondos gazdákat, de a füge is szépen termett. Nem volt ez persze mindig így, hisz a kivi három éven keresztül nem akart termést hozni.

Maga porozta a virágot

Annuska megfejtette a titkot, orvosolta a bajt, s ma már ismét fűrtökben lóg a gyümölcs a fán. – Úgy 15 évvel ezelőtt ültették el a csemetéket, két termőt és egy porzót, melyek szépen megindul-

Annuska nagyon büszke a fájára

tak a fejlődésben, nem győztünk gyönyörködni bennük – kezdte a meséjét Annuska, majd így folytatta. – Egyszer aztán észrevettem, a porzó fácska lemaradt a fejlődésben, elnyomta a közelében lévő cseresznyefa. Három évig nem is hozott virágot, de azért hajtott. Nem akartam belenyugodni, hogy itt ez a szép fa, a termő ontja a virágot, de nincs, ami beporozza. Egyszer aztán eszembe jutott a megoldás. Tudomásomra jutott, hogy az esperes úr kertjében szépen virágzik egy porzó kivifa. Elmentem, s kértem néhány virágot. Óvatosan üvegbe helyeztem

őket, majd hazahoztam. Ha a szél, vagy a rovarok nem tudták

elvégezni munkájukat, elvégeztem helyettük én. A porzó virágot odavittem a termőhöz, a két virág arcát összeérintettem, mintha csak megcsókolnák egymást. Így tettem a többi virággal is, aztán vártam. Hihetetlen nagy élmény volt, amikor az első így, vagyis tulajdonképpen mesterségesen megporzott év után megjelentek az első termések a fán. Három éve ezzel a módszerrel, saját kezűleg porzom be a fát – magyarázta Annuska olyan lelkesedéssel és odaadással, hogy szinte tapintani lehetett a levegőben a növény iránti végtelen szeretetet.

SAJÁTOS, HÁZASÍTOTT ÍZVILÁG

Annuska szerint egyáltalán nem igényes a kivifa. Erős hajtást hoz, nyáron zöldmetszést kell alkalmazni, hasonlóan a szőlőhöz. Szereti a vizet és a napfényt. Amikor fiatal csemete volt, a gondos háziasszony telente használt abrosszal bugyolálta be a törzsét a fagy ellen. Télen hűvös kamrában nagyszerűen eláll, s egész tavaszig friss marad a gyümölcs. A praktikáknak ezzel azonban még nincs vége, Annuska újabb titkot árul el.

– Télen, ha kivit enni támad kedvünk,

négy-öt szemet beleteszek egy nagy üvegbe egy két illatos alma társaságában, s lezárom néhány napra. A két gyümölcs aromája úgy keveredik össze, hogy valami hihetetlenül különleges ízvilággal ajándékozta meg a fogyasztót – mondta Annuska, aki joggal büszke arra, hogy nemcsak Mező esperes úr, de még a püspök úr is kóstolta a különleges, Nemes-féle, saját porzású kivit. Annuska csak azt sajnálja, hogy nem adhat minden ismerősének a maga dédelgette ízes gyümölcseiből.